

V Praze, 3. února 2012

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název diplomové práce: Římský limes v Noriku a Pannonii

Další údaje: Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro klasickou archeologii

Autor: Veronika Salášková

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jiří Musil, Ph.D.

Posudek vypracoval: PhDr. Pavel Titz, Ph.D.

Předložená diplomová práce má celkem 86 číslovaných stran, z toho pouhou jednu a půl(!) strany tvoří soupis použité sekundární literatury, 16 stran tvoří obrazová příloha a dvě soupis zdrojů pro tuto přílohu. Vlastní text začíná až na straně 7.

Autorka si v úvodu své práce klade následující cíle: představit v obecné rovině *limes Romanus*, shromáždit dostupné prameny (písemné, epigrafické, ikonografické i archeologické) a seznámit čtenáře s jeho podobou a funkcí ve dvou konkrétních římských provinciích (Noricum, Pannonia), přiblížit typologii římských struktur, které byly jeho součástí, jejich vývoj i funkci. Ve dvou zvláštních kapitolách se pak chce věnovat konkrétním provinciím.

Předložená práce je, bohužel, na práci diplomovou s takovým tématem, již na první pohled „poněkud“ útlá. Jelikož autor posudku nemá k dispozici elektronickou podobu práce, předpokládá, že formální požadavek FF UK pro diplomové práce (rozsah min. 108 tisíc znaků) autorka splňuje. Nesplněním této formální podmínky by se autorka bohužel sama diskvalifikovala z hlediska standardních kontrol MŠMT a tudíž by se ÚKAR i sama autorka vystavili značnému riziku zpětného postihu ze strany ministerstva.

Přesto však tato výtku není jedinou. Ve svém textu autorka příliš mnoho času a stránek tráví informacemi, které sice s tématem souvisejí, avšak jen připravují čtenáře na jádro tématu, kterým jsou provincie *Noricum* a *Pannonia* a tamní *limes*. Než se k nim autorka dostane, popíše 40 stran často všeobecnými fakty a jednotlivým provinciím pak věnuje vždy jen do(!) deseti stránek. Tato disproporce je s ohledem na téma a zadání zarážející a bude třeba, aby ji autorka u obhajoby vysvětlila.

Další problém, a to velice závažný, spatřuji ve způsobu (kritické metodě) autorčiny práce. Jakou metodou postupovala, že v rámci podkapitoly či někdy dokonce kapitoly často staví výlučně na jediném zdroji? Jak ví, že je to zdroj vyčerpávající a jediný správný. Neprobíhá v dané oblasti odborná diskuse nad některými interpretacemi či postoji?

Právě v rámci tohoto pracovního postupu se autorka dopouští praxe, která je stěží akceptovatelná a bude ji muset u obhajoby uspokojivě vysvětlit – doslovně (v uvozovkách a

s uvedením zdroje) přepisuje celé pasáže z děl jiných autorů. Tam, kde takto cituje větu či souvětí, je to v pořádku, ale mnohde se jedná o celé odstavce (viz např. podkapitola 3.3.2.). Takových pasáží jsem v textu našel příliš mnoho a celkem čítají přes 180 řádků. To je 6 doslovně přepsaných stran(!) z 59 stran samotného textu práce, tedy více než celá jedna desetina. Touto praxí se autorka dokonce podivně potýká s dvojitým systémem odkazování (sama pracuje s poznámkami pod čarou), když uchovává závorkovaný odkaz v přepisovaném textu a zároveň jej (vlastně správně) neuvádí v použité bibliografii, protože s ním skutečně nepracovala. To jí bohužel umožnilo i vyhnout se množství primárních zdrojů, o kterých píše v podkapitole 3.1., ale uvést je v použité literatuře nemůže.

Naopak podkapitola 3.4. je prakticky celá převzata z jen 2x odkazované práce kolegy Musila! Jak má čtenář poznat, že odkaz se týká všech odstavců a nikoli jen oněch dvou? Tento postup pak vedl i k úsměvnému opakování se v posledních větách na stranách 36 a 57.

Další nezralost prokazuje autorka v poznámkovém aparátu, kterého zjevně **není dostatečné množství** a čtenář se ptá, odkud mnohá tvrzení pocházejí. Také poznámky pod čarou prakticky nikdy nekončí tečkou, jak by měly. Zároveň zde autorka nejednotně pracuje se zkratkami „s.“ a „str.“ pro stránky, mnohdy tuto zkratku píše i bez tečky. Některé poznámky obsahují nekompletní bibliografické údaje (např. pozn. 12 a 54 chybí stránkování). Podobný nepořádek panuje v titulu „The Archaeology of Roman Pannonia“, která je v poznámkovém aparátu připisován S. Soproni, kdežto v bibliografii jsou jako autoři uvedeni Lengyel a Radan.

Bibliografie v závěru práce je vůbec velkým problémem. Pomineme-li, že zde autorka u diplomové práce uvádí všehovšudy 20 titulů (včetně encyklopedie), pak je skutečností, že autorka odkazuje jen na **jedenáct** z nich(!) a dva odkazované zde pro změnu neuvádí. Jak pracovala s devíti v bibliografii sice uvedenými, ale v textu neuvedenými zdroji?

Ve své práci se autorka neubránila ani některým dalším nedostatkům, jako je grafická úprava (např. zarovnání obsahu nebo poznámky na s. 46), práce s termíny (proč asi latinský termín *ripa* označuje hranici vedoucí podél říčního toku?), nesprávná interpunkce, překlepy a dokonce hovorové „věnuju“ na s. 34 apod. Jak mimo jiné rozumět tomu, když autorka na s. 19 říká: „dokovaly se především nápisy kamenné...“ a na s. 20 si stýská: „nedostává se nám ale nápisů na kamenech“?

S ohledem na výše řečené nemám za to, že by autorka ve své práci svých cílů a cílů zadání dosáhla. V tomto duchu, dle mého názoru, její diplomová práce nesplňuje formální ani obsahové nároky na takovou práci kladené. Ponechávám však na zkušební komisi, aby posoudila, nakolik závažné tyto nedostatky jsou.

PhDr. Pavel Titz, Ph.D.
Ústav pro klasickou archeologii
Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze
Celená 20
110 00 Praha 1